

Szerkesztőség.

II-ik kerület 460. házszám,
nová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatok.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A szeretet apotheozisa.

Az emberi szív legnemesebb érzeménység, a szeretetnek, szeretet szokott lenni a következménye. Ezen igazságnak fényes tanúságtétele volt az a maga nemében páratlan ünnepség, amelynek keretében Abony város közönsége október hó 23-án, nagynevű fiának, Pestvármegye hazfiás erényekben tündöklő főispánjának, **Gulner Gyulának** mesteri kezekkel megalkotott életnagyságu képét leleplezte.

Noha az ünnepély fénye a főispáni dignitáshoz is méltó volt, mindazonáltal az a fény nem a főispánt vonta glóriába, hanem egy kiválóan derék embert, egy nagy, erős szívű férfiut, aki emberszeretettel ezen szeretetből táplálkozó emberbecsülésével, viszont szeretetet és becsülést vivott ki a maga részére e városban, e vármegyében és az egész országban. S valjon mi lehet az a szeretet, amely ily ellenállhatatlan varázserővel bír? Szeretet, boldognak látni és boldoggá tenni embertársainkat; szeretet, részvétellel lenni felebarátunk iránt jó és balsorsban; szeretet — Purgstaller szerint — feleinkben az emberi méltóság tisztelete. S ha nagynevű ünnepeltünk egyéniségét Purgstaller bölcsész mondásával összehasonlítjuk:

ünnepelt férfiunk „az emberi méltóság tisztelete,” és a „szeretet” fogalmává lényegül. Ő az, aki a kéréses tenyérrel csakugy közli szívének melegét, mint a finomabb kezekkel. Ő az, aki szóljon bárkihez, mielőtt nyilatkozna, gondolatát, szavait előbb szívének szeretetében fűrésztli meg. És azok a szavak bele is hatolnak a szivekbe, mert szívből jöttek. Abony város közönsége több tizeden át hallja e szépen zengő szavakat, hazafiságra gyúlt, nemes tettekhez hevült általuk. S most a nagy közönség, mint egy szeretettel megtelt óriási szív, szabad kifolyást engedett meggyülemlett nemes érzelmének, amidőn törvényháznak díszes nagytermében oltárt emelt a „szeretet” fogalmává lényegült nagy fiának, az emberszeretet és emberbecsülés példányképpül szolgáló apostolának. A késő kor nemzedéke ha netán érezné, hogy a rideg önzés jégkérge vonta be szívét, jöjjön ez oltárhoz, vezekeljen s tanulja meg itt, hogy szeretetre van az emberi szív alkotva s csak a szeretet elégítheti ki azt (Bolanden), tanulja meg itt, hogy a lélek értékét szeretete határozza meg (Bernát), vesse mélyen lelkébe, hogy sokat tesz az, aki sokat szeret (Kempis) és ne feledje soha, hogy ki szeretni, az élni is megszűnt (Aszalay) s le-

vonhatja azt a következtetést, hogy aki szeretni nem szűnik meg, az nem hal meg soha, élni fog örökké. Megörölheti a szeretet szimbolumát, a képet, az idő vas foga, de nem az emléket, mert az megdicsőült.

Alquis.

Az emberbecsülés ünnepe.

Abony, 1907. október 23.

Városunk képviselő testülete egyik közgyűlésén Temesközy Gerzson tanácsos indítványára ua gyelkesedéssel elhatározta, hogy Gulner Gyula Pestvármegye főispánjának életnagyságu képét, hódoló tiszteletének, hálájának és szeretetének jeléül, díszterme számára megfesteti. Ft. Léva Mihály apát- esperesplébános, orsz. képviselő ajánlatára a kép megalkotásával Tury Gyula jeles festőművészt bizta meg s a leleplezési ünnepség napjául okt. hó 23-át tűzte ki. A kép elkészült s a várva-várt nap elérkezett, melynek nevezetes eseményéről, a leleplezés, illetve az emberbecsülés ünnepéről a következőkben referálunk.

Disz-közgyűlés.

Feszült érdeklődéssel és örvendező szívvel sietett meghívott helybeli és vidéki előkelő közönségünk a városháza dísztermében helyét elfoglalni, hogy felmagasztosuljon a disz-közgyűlés és azt követő leleplezési ünnepség mozzanatainak nagyszerűségétől. Háromnegyed 12 órakor megérkezett a pestvármegyei küldöttség is s amint elhelyezkedett, Liphay főbíró üdvözölte a teljes számban megje-

— Lássá Lyuba, el sem hiszi, mennyire örülök annak, hogy ismét van egy délután, amelyet magával tölthetek. Az olyan nap, amikor még csak nem is láthatom magat, nem is nap a számomra. Aznap én nem élek.

— Pedig kár; én bizony még akkor is élni szeretnék, amikor alszom, hiszen olyan rövid az élet.

— Éppen azért, mert rövid, azon kell lennünk, hogy a rendelkezésünkre álló időt lehetőleg boldogan éljük keresztül.

— Én nem érzem magam boldogtalannak.

— De azt nem érzi, hogy lehetne boldogabb is?

— Nem tudom. Most újabban az igaz, gyakran érzek valami megnevezhetetlen vágyat valami megnevezhetetlen után. S nem bírom megérteni, mi az?

Válics szeme ragyogni kezdett. Éppen mondani akart valamit, amikor feltűntek a többiek, cigánytól kisérve, mulatva, kacagva. Asztalokhoz ültek, a vendéglős meg két piacérével s feleségestől és gyermekestől iszonyú buzgalommal szolgálta ki őket.

A kiürült sörös palackok számának emelkedésével emelkedett a hangulat is. Mind több és több pár táncolt a nagy terem egyik felében, míg a másik feléről az öregek gyönyörködtek bennük.

A postamesterné arca csak úgy ragyogott a boldogságtól, mert úgy vette észre leányán, hogy a 800 forint fizetéssel rendelkező járásbírósi úrnok úr megvallotta leányának, hogy:

— Nagysád! Én magat nagyon szeretem. Akar-e a feleségem lenni?

TÁRCZA.

O Lyuba.

—* Az „Abony” eredeti tárczája. *—

Írta: Senki.

Mihályvár kis rác város a Duna mellett. Szép lányairól nevezetes, meg arról, hogy nagy-szerüket szokott mulatni a szemközti fekvő vendéglőben, hétköznap az intelligencia, vasárnap a köznép.

Egy májusi délutánon, hétköznap volt, Mihályvárról kedélyes kis társaság hajókázott át a szigetre. Ott voltak a járásbíróék, postamesterék, a rác papék és még mások is sokan. Megüzentek még délelőtt a vendéglősnek, hogy vacsora és cigány legyen. Amikor a propeller odasimult a megállójához, tus fogadta a kirándulókat, mire a társaság felvillanyozva, a pezsgőbb vérű lányok meg táncelépésben szálltak ki a hajóról.

— Párosával felvonulni! — adták ki a jel-szót, s csupa „véletlenség”-ből majd minden fiatal-ember szívének úgynevezett jobbfelel indul neki a fákkal, virágokkal szegélyezett útnak.

A kis járásbírósi úrnok a postamesterék csitri leánykáját vezette a karján, s nagy meggyőződéssel bizonyítgatta, hogy minden jóra való fiatalember, amint ő maga elérte a 800 forintot, megházasodik.

A gazdag és csinos leányt elegáns főhadnagy kísérté s a szíveskedőnek neki valamit.

A hiú asszony csillogó szemekkel hallgatta, majd elsápadt, majd meg kipirult, a hadfi pedig diadalmas mosollyal pödörgette szőke bajuszát.

Hátul az öregek jöttek, köztük Csillag is, ki szorongva nézte, hogy mily fesztelenül vezeti a katona karján feleségét, s milyen bizalmas közelségben suttognak egymással.

Minket azonban nem ezek érdekelnek, hanem az első pár. Remek testtartású, magas, elegáns leány siet elől; lovagja Válics Sándor, komoly fiatalember, a nemrégiben idehelyezett rác káplán. A leány egy özvegy kapitánynénak egyetlen leánya, a városnak elismert legelső szépsége: Adarevics Lyubica. Még ellenségei sem tudnak más hibát rá, mint azt, hogy csapodár, még eddig minden hozzáközeledő férfit boldogtalanná tett. Kezdetben felbátorította őket egy-két mosolyával, kézzszorításával, talán mást is megengedett nekik, azonban valamennyit rövid idő alatt meguntta s kiadta nekik az utat.

Most azonban úgy látszott, hogy a rác káplán szerencsésebb elődeinél. Lyuba, a csapodár Lyuba, kapitulálni fog a fiatal káplán férfias szépsége, sziporkázó szelleme, nagy tudása előtt.

— Siessünk előre, — szól Sándorhoz Lyuba — nem szeretek közel lenni ezekhez a mindent megszóló öregekhez.

— Én is gyűlölöm őket, illetve nem őket, hanem csak kisvárosi kicsinyeskedésüket. Siessünk!

Gyorsabban mentek, s jóval hamarabb érkeztek a vendéglő terraszára, mint a többiek. Ott a sarokasztalnál telepedtek, s Sándor kezébe kezdett:

lent képviselőtestületet, úgyszintén a helybeli és vidéki vendégeket s a dísz-közgyűlés egyetlen és ismert tárgyat jelezvén, a gyűlést megnyitotta és a jegyzőkönyv hitelesítésére Kostyán József és Komáromy József képviselőket kérte fel, mely után Pap Péter jegyző, mint előadó, nemes hévvel és ünnepélyes tónussal fejtette ki azon nagy érdemeket, amelyeket Gulner Gyula egy emberöltőt meghaladó időn keresztül e város felvirágoztatása és tanügyének előbbrevitele érdekében kifejtett fáradozásával, emberszeretetével, puritán hazafiságával szerzett, amely nagy érdemekért a hála és viszontszerete zalogául nagy fiának képet díszterem számára megfestette e város képviselőtestülete. Indítványozta előadó, hogy az ünnepi szónoklat megtartására Ft. Lévy Mihály apát, orsz. képviselő kéressék fel, Tury festőművészek jegyzőkönyvi köszönet szavazzassék, Gulner Gyula főispán pedig küldöttségileg hívassék meg a leleplezési ünnepélyre. A dísz-gyűlés általános lelkesedéssel elfogadta az indítványokat s Liptay főbíró a meghívó küldöttségbe Tészary László lovag, ny. főszolgabíró vezetésével, Máthé József főjegyzőt, Mészáros István város gazdát, Komáromy József és Temesközy Gerzson tanácsosokat választotta meg, kiknek visszatérteig s az ünnepelt főispán megérkezéig, elnöklő főbíró a díszgyűlést felfüggesztette. Kévs vártatva a küldöttség kíséretében megérkezett az ünnepelt nagy férfiú, kit a közönség frenetikus éljenzéssel fogadott. Elfoglalta a részére fenntartott díszhelyet s amint elnöklő főbíró a dísz-közgyűlést újolag megnyitotta, az ünnepi szónoklat megtartására Ft. Lévy Mihály apát, orsz. képviselőt kérte fel. A szónok ékesszólásának ténnyéből vett szellemi ecsettel festett meg egy másik képet, amely Gulner Gyulának mint embernek, hazafinak, politikusnak, főispánnak adta hasonmását. Különösen kiemelte egyéni vonásaiból az emberszeretetet, emberbecsülést, lángoló hazaszeretetet jeles tulajdonait. Költői színezéssel, megilletődést keltve rajzolta meg szónok ünnepelt férfiúnak azt a szeretetét, amely őt az égig emeli, amidőn mint gazdálkodó künn sétálva a mezőn a zsolozsmákat zengő pacsirta danája mellett hajt térdet a barázdákon s ajkának esőjével illeti a legelőszőr kifésülő buzakalászt. — Majd sikeresen működő polgáriiskolánkat említi fel a szónok, mint olyan vívmányt, amely ünnepeltünknek e város iránt táplált szeretete nélkül, aligha volna most. A magasan szárnyaló szónoklathoz gyenge tollunk még addig sem emelkedhet fel, hogy gyöngye vázlatát is adhatnók annak; szabad legyen csak jelezniünk azt a mély hatást, amelyet gyakorolt egy a közönségre, mint az ünnepelt nagy szívére. A remek szónoklat végeztével — melyre dörgő éljenzéssel és tapsviharral válaszolt a közönség — a szónok jelzésére lehullt a lepel a megszólalásig sikerült képről. Az éljenzés csilapultával könnyharmattól csillogó szemekkel emelkedett szólásra Gulner főispán és a

nagyszívű ember. Mély köszönetet mond a lelkes ovációért s az áldozatkészséggel megfestetett képről. De im az előtörő könnyek alig engedik szóláshoz a kipróbált és kiváló szónokot. Ezek a könnyek valának a legtisztább és legigazibb kifejezői az ő nagy szeretetének és hálájának. Az éljenzékenyülés megszüntével szónokolni kezd s szavának varázs erejével belemarkol a szívekbe, hogy azokat magával ragadja. Mindenkinek figyelme csak rajta esügg, némán hallgatja meggyőző fejtegetését a becsületes munkáról, amelynek mindenkor embere volt. Érdemeket nem vindikál magának, mert csak köteleességét teljesítette. Abony lelkes közönségé az érdem, amely város megtudta becsülni a tisztas munkát, a becsületes törekvést. Ennek a figyelemnek tulajdonítja a mai fényes és iránta megnyilatkozó ünnepet is. Élteni Abony város közönségét. A szánni nem akaró éljenzések után Liptay főbíró hálás köszönetet mond a nagy számú és előkelő közönségnek s a képviselőtestületnek az impozáns módon megnyilatkozott részvételért s a dísz-közgyűlést befejezettnek jelenti ki. A gyűlés végeztével, a kik csak tehettek, az ünnepelt főispánhoz ferköztek, hogy jó kívánataikkal elhalmozzák őt. — Délután 1 óra felé járt az idő, amikor a közönség a „Kossuth“ szálloda emeletén levő „Polgári-kör“ nagytermébe vonult, hogy a fehér asztalok mellett még egy pár óráig áldozzon az emberbecsülés magasztos eszméjének.

A banquet.

A Kossuth-szálloda nagytermét zsúfolásig megtöltötte az az előkelő társaság, mely a díszebédre összeült.

Ott voltak: Pest-vármegye főtisztikara Fazekas Ágoston alispánnal élükön; Kecskemét szab. kir. város főtisztikara Kada Elek polgármester vezetésével; Jász-Nagykun-Szolnok-vármegye képviselőiben dr. Benkó Albert alispán; Szolnok város képviselőiben Kludik Gyula polgármester; Nagykovács város képviselőiben dr. Trummer Tamás ügyész; Ceglédről többen dr. Gombos Lajos polgármesterrel élükön; Pest-megye főszolgabírói és szolgabírói testületének nagyrésze; Ujkécske, Monor s más községek küldöttségei s városunk közönsége — mintegy száznegyvenen.

Az első felköszöntőt Liptay György mondta, a beteg királyra, mit a társaság állva hallgatott meg s utána nyomban elénekelt a Hymnust.

Azután Tészary László nyug. főszolgabíró méltatta Gulner Gyula főispán politikai és társadalmi szereplését és köszöntötte őt, mint a mai nap ünnepeltjét.

Kada Elek, Kecskemét város polgármestere, igen szép beszédben emelte ki a főispán érdemeit, akit most nem mint a hatalom képviselőjét, hanem mint a szív és nemes érzelmek emberét köszöntött

fel nagyhatással.

Máthé József főjegyző Thury Gyula festőművészt köszöntötte föl a mesteri műért, mely díszére válik tanácstermünknek is, de a festőművészetnek is.

Nagy figyelem között emelkedett szólásra Gulner Gyula főispán és gyönyörű szavakkal köszöntötte meg a szomszéd törvényhatóságok részvétét a mai ünnepélyen, mely a szeretet és a becsületes munkásság ünnepe. Majd saját vármegyéje tisztikarához fordulva, trefásan jegyezte meg, hogy ők delgoznak, ő meg csak nézi; módja volt hozzá, hogy választhasson, hát ő csak az utóbbit választotta, de nem azért, hogy ő legyen az első, mert az ő megyéjében mindenki első akar lenni és mindenki utolsó, mert a szeretet és az összetartás érzete teszük őket egyenlőkké. Ő nem képvisel hatalmat és nem kíván hatalmaskodni, mert ő mindig közelebb áll megyéjéhez, mint a hatalomhoz.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után dr. Benkó Albert, Szolnok-vármegye allspánja köszöntötte meg a város figyelmét, hogy ők is meghivattak, amiből az összetartás jelét látja, amit ők is szívesen ápolnak, amire szükség is lehet. Szívvel, lélekkel ünnepel velünk.

Majd dr. Petri Mór tanfelügyelő mondott szellemes toasztot, reflektálván az ünnepelt ama trefás megjegyzésére, hogy a megyei tisztikar dolgozik, ő meg, — a főispán — nézi. Persze, hogy csak így van jó, mert hisz a nap se csinál egyebet, mint nézi a mi dolgainkat, de melegeivel, fényével segíti azt; úgy a főispán is szeretettel s a munka megbecsülésével segít munkatársainak.

Igen talpraesett, mély érzésektől áthatott hatalmas beszédben éltette Schlesinger Sámuel nagybirtokos Gulner Gyulát, mint a régi, gyermekkori jóbarátot, az ifjú politikust, ki őket lelkesítette és vezette a közelet utain.

Temesközy Gerzson Ft. Lévy Mihály apátot köszöntötte fel, mint a mai nap egyik legjelentékenyebb tényezőjét.

Jaloviczky Sándor ministeri tanácsos Nagykovács nevében üdvözölte a főispánt

Máthé főjegyző Fazekas alispánt köszöntötte, mint e város diszpolgárát, mire a népszerű alispán Abony város közönségét éltette.

Ft. Lévy Mihály Kecskemét ősz követét, Szapanos Sándort éltette, kívánván neki, hogy mint Mózes, ő is megláthassa az ígért földjét, a független, szabad Magyarországot; mire az ősz képviselő köszöntötte meg a jókívánságot és a szép, csillogó reményt, miért él és hal.

Ft. Lévy Mihály felolvasta a sürgönyöket, melyekkel Alpár község, Balázs Lajos püspök, Förster Aurél, Zsák Hugó min. tan., Falusi Árpád szatmári főispán, Hanusz István főiskolai igazgató üdvözölték a mai ünnepet és ünnepeltet.

Temesközy Gerzson Kada Eleknek és Kec-

Csak Csillag arca komor. Alig bírja titkolni azt az iszonyú aggodalmat és féltékenységet, amelyet annak az átkozott, csinos bajszú, fess főhadnagyának a merészsége keltett fel benne. Am Csillagné ezzel mit sem törődik; fújva, zihálva, a főhadnagyhoz egészen hozzásimulva járja a táncot, a főhadnagy meg lázas, suttogó beszédével csak tovább tüzei, izgatja a szegény aszszonyt.

Alkonyodni kezdett. A mulatás már tomló-lássá fajult, a cigány egy pereig sem pihenhetett, a főhadnagy pezsgőt rendelt...

— Gyerünk innen, — sügta Lyuba Válicsnak — utálok ezt az örjöngést.

— De örülök neki. Én már rég akartam szólni, de féltem, hogy elrontom mulatságát. Gyerünk!

Észrevétlenül eltűntek a társaságból, s sétálni kezdtek a gondosan kezelt szerpentin uton. Az ut egyik oldalát sűrű erdő határolta, olyan titkolódzó susogtak lombjai... A másik oldalon a Duna folydogált, sima felületén egy fodrocaska sem volt látható. Ahol a nap lenyugodott, gyönyörű rózsaszínű volt az ég. Néha-néha megmöglett a langyos esti szellő, körülölelte, körülcsókolta, a sétáló ifjú párt, akik némán gyönyörködtek ebben a tündéri szép édes természetben. Végre megszólalt Sándor:

— Gyakran jártam már erre, de még sohasem éreztem azt a kámulóhatatlanul jóleső érzést, amely most fölöttébb érzem lényemet.

— Én is ezt gondolom magamban, de nem tudtam sehogyan fejezzem ki. Meg beszélni sem igen akartam. Amint szólni akartam, összeszorult a szívem, és hogy megtört a

varázst.

— Báresak mást tudnék úgy szavakba önteni, ahogyan azt érzem. De félek, hogy nem sikerülne, s maga kinevetne engem.

— Mikor nevettem én ki magát?

— Ha eddig mindig kinevetett volna, de azt, amit most szeretnék elmondani, nem nevetné ki: boldog lennék. Mig ha a többi beszédemen minden nem nevet, s csak ezt az egyet neveti ki: boldogtalanná tesz.

— Ugyan Válics, ne legyen ennyire szentimentális. Hát úgy ismert meg eddig engem, hogy én a kesergő jeremiádkat szeretem? Ha van valami mondanivalója, mondja el, s majd aztán én is elmondom az én véleményemet. Nezze milyen szépen virágzik e fölött a pad fölött ez a hársfa. Üljünk le!

Leültek. Sándor pedig a leány arcába nézve beszélni kezdett.

— Sokkal okosabb lánynak tudom magát Lyuba, mintsem azt hinném, hogy meglepem akkor, amikor szóval is kimondom, hogy szeretem. Hiszen a viselkedésem, a szemem már régen elárulta ezt. S ne gondolja, hogy az én szerelmem csak olyan gyorsan fellebbanó, de gyorsan is tűnő szerelem. Nem! Már ifjúkoromban felállított fantáziám egy női ideált előttem, s én szívós kitartással szerettem éveken keresztül ezt a pusztá fantomot és elhatározott szándékom volt, hogyha az én régen megalkotott ideálomnak teljesen megfelelő nőt nem találok, mást szeretni nem fogok, há maradok az én ábrándképemhez. Amikor Mátyásvárra jöttem, örömmel, de egyszersmind kétségbeesve is láttam, hogy az én ideálom nemcsak az álmaimban van meg, hanem él, létezik. Örültem,

amikor megismertem magát, Lyuba, mint az olyan kincskereső, aki reményevesztetten keresi a legnagyobb kincset és végre mégis megtalálja, de kétségbeestem, amikor azt hallottam magáról, hogy nem tud szeretni, nincs szíve. Hát én most azt kérdezem magától, van-e szíve, tud-e szeretni, tud-e engem szeretni?

A leány szemében démoni villámlás jelent meg, de csak egy pillanatra, s aztán kezét a férfinak nyújtva, halkán, egyszerűen mondta:

— Szeretem magát Sándor.

Válics szinte örjöngve szoritotta erre magához a leányt, s csókolta, ahol csak érte.

Valamelyik dunai malomból énekhangokat hozott a szellő feléjük:

O Lyuba, Lyuba,
Ti si mi moje srdeo odnela.

— Igen Lyuba, — suttogta Sándor, — te elvitted a szívemet, s az most a tied, mindörökké tied.

S újra csókolni kezdte. A leány fáradtan, egy keveset ellenkezve túrt a csóközönt, majd Sándor vállára dőlve, odaengedte magát teljesen neki.

Az erdőben fülemüle kezdte csattogni a szerelem diadalát, a szellő szerelmet suttogott fülükbe, s a hársfa illatos szirmait hullatta reájuk.

S a Duna felől egyre hangzott bátoritón, reménykedve, boldogan:

O Lyuba, Lyuba,
Ti si mi moje srdeo odnela.

Valami szerelmes molnárlegény lehetett.

kemét impozáns küldöttségének mondott köszönetet és éltetvén őket lelkes részvételükért, mire Kada polgármester válasza, beszéde végén tréfásan jegyezték meg, hogy az abonyiak körösi emberrel köszöntették föl őket. Erre ismét Temesközy válaszolt, említést téve a körösi emberségről.

Ezzel aztán a toasztok megszűntek s kedélyes multság vette kezdetét, mely a késő éjjeli órákban ért véget.

Nagy hatást keltettek és nagyban hozzájárultak Király Ferenc pompás hazafias, kuruc és népdalai a jó kedv és feszélytelenség fokozásához.

Meg kell említenünk Löffler Ignác vendéglős igazán nagy gondnal és szolgálatkészséggel összeállított pompás ebédjét és kifogástalan felszolgáltatását, mellyel nemcsak mindenki meglegegedését, hanem dicséretét is kiérdemelte, fényes bizonyítást szolgáltatva arról, hogy benne egy kiváló, szolid és figyelmes vendéglőst birunk.

Dr. Halmi Adolf.

Legdrágább kincsünk, egészségünknek egy lelkiismeretes őre, széleskörű szakképzettséggel megáldott gondozója, páratlan buzgalmu ápolója dőlt ki az élők sorából, végtelen szerető családja köréből f. hó 19-én Dr. Halmi Adolf járási orvossal.

A munkának halottja ő, a legnemesebb, de egyszerűsége a legnehezebb munkáé.

Mint szegény sorsú ifju telepedett itt le, kit tán barátain kívül senkinek ismert s midőn eljutott oda, hogy visszapillantván elmondhatta volna, elértem a célt, midőn neve ismertté lett s kiküzdötte magának az őt megillető társadalmi állást, akkor kellett neki elragadtatni.

Meghalt.

Tul van a küzdésen, tul van az életen s nem érzi, nem tudja azt a veszteséget, mely minket sújtott.

A bizalom s a szeretet, mely ő feléje irányult, melynek központja ő volt, elveszítették tárgyukat, mert kidőlt a cél.

Hogy mily veszteség ez városunkra ép úgy, mint társadalmunkra, megmutatta az általános megdöbbenés, mit korai halálhíre támasztott mindanyunkban, kiket életviszonyaink, egészségügyi szükségleteink vele érintkezésbe hozott; megmutatta az a mélyszéles fájdalom, mely áthatott mindanyunkat, kik neki, a lelkiismeretes és tudós orvosnak, a széleskörű ismeretekkel és tapasztalattal bíró közegészségügyi kapacitásnak elvesztése fölött érezünk és megmutatta az az óriás részvét, mely sirjáig kísérte az élte delét alig meghaladott férfiút, kinek áldott jó emléke sokáig élni fog közöttünk, kik szerettük, tiszteltük és becsültük őt, mely ér-

Csunya szeptemberi nap volt. Egész nap a szobámban kellett penészesednem. Estére végre megváltozott az idő és én sétálni mentem, hogy szellőzödjék egy kissé a fejem. Tíz óra felé lehetett. Az égen viharként száguldottak a fellegek, s közülök egy-egy percre kibukkant a holdnak kaján, vigyorgó arca.

Kóborlásaim közben Lyubáék háza felé értem. A magaslaton épült emeletes ház előtt nagy kert volt, melyet falkerítés vett körül. Az egyik ablak nyitva, ott állt fehér pongyolában Lyuba, színtel kivilágított a homályos ablakmélyedésből. Háta mögött egy sötét férfi alak. Lyuba egyszerre csak hátrahajítja fejét, a férfi föléje hajol és rányomja ajkát Lyubáéra. A hold éppen kibukkant a felhők mögül, csak egy pillanatra, rávigyorgott a csokolódzó párra és ismét eltűnt.

— Boldog ráé káplán! — sóhajtottam magamban, s irigyeltem Válics boldogságát.

Amint Lyubáék kapujához érek, egy összezugorodott férfit látok ott zokogni. Odamegyek, megnézem közelről, s megdermedve ismerem fel benne — Válicsot.

Szó nélkül mentem tovább. Hogy végtelen elkeseredésem, haragomat, megvetésemet lecsillapítsam, siettem le a Duna mellé. Talán a szépen folydogáló nagy víz lecsendesít.

Piszkos, sárga hullámokban rohant a Duna, csapkodta a partot. S a száguldó szél énekhangokat hozott felém valamely dunai malomról.

Kétségbeesetten, reményvesztetten, keserűen hangzott a hullámok felett:

O Lyuba, Lyuba,
Ti si mi mojerdeco odnea.

Valami családott molnárlegény lehetett...

zelmeket átvisszük áldott emlékezetére is.

A szíve ölte meg, az a szív, mely oly szeretettel csüngött beteglein, szenvedő embertársain. Szívuját — mely egy kronikus betegség, ütőer elmeszesedéséből — származott, élte utolsó pillanatáig maga vizsgálta egy komplikált orvosi műszerrel, szép képzettségű fia, Dr. Halmi István gondos ápolása mellett. A nagybeteg ember erős lelkére vall, hogy midőn észre vette, hogy szív működése már a közel véget jelenti, a műszert ezen szavakkal „most már fuces“ eldobta s nyugodtan, teljes öntudattal várta a véget. S midőn fia vigasztalni próbálta, e határozott kijelentéssel hallgattatta el: „h a é n m o n d o m!“ Menynyit tudott már és még mindég tanult. Önniagán is tanult és saját betegségének tüneteit is felhasználta arra, hogy fia annak tanulságait a szenvedő emberiség javára értékesíthesse. Mekkora lelki erő és mekkora önzetlenség! És mily szép mértéke egy áldásos életnek!

Mélyszéles bánattal osztozunk a család bánatában s velük imádkozunk a boldogult siri nyugalmáért.

Csak egy virágszálat.

— Felhívás a jó szívekhez. —

Virágokkal ékesedik nemsokára a temető. Kegyeletes szívek viszik el kedveseik sirjára koszorúkat s odakint a temetőben megtisztult szép emlékek szállanak az elköltözött felé.

A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület a halottakra való méla emlékezés e tiszta, feukölt hangulatából egy kis részt kér juttatni a halál jegyeseinek, a tüdőbetegeknek. A halott nevében, akinek sirja koszorúval ékesedik majd, csak egy virágszálat kér a halál pítvarában a lévők élete megmentésére. Közel 80.000 ember hal meg évente hazánkban tüdővészben. Legalább a felének az életét megmentheti a társadalom részvéte. És maga az egyesület is ezreknek igéri visszaadni az életét, ha mindenki, aki a napokban koszorút vesz, csak egy virágszálat kevesebbet köt koszorújába s ezt az egy virágszál árát az egyesületnek fölküldi.

Moriturus vos salutant.

A haldoklók szólítanak.

Legyen a sirok koszorúja egy virágszállal egyszerűbb; égjen egy méccsel a sirokon kevesebb és ennek árából ki fog gyúlni egy pislogó élet.

Esdve kér az egyesület minden jó szívet, váltsa meg mindenki ezt a szent vámat nemzete dicsőségére, özvegyeknek, árváknak, ügyefogyottaknak könnyei fölcsáritására.

A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület
Budapest, IX., Lónyai-utca 47.

Halottak estélyén egy-egy gyűjtő-persely lesz elhelyezve a temetők kapujában, melyek egy-egy előkelő urhölgy felügyelete alatt várják a kegyes adományokat.

Ajánljuk a temetőt látogatók szives figyelmébe.

MI UJSÁG?

— **Dr. Györe Pál.** Györe Pál (Mózes fia) ügyvédjelölt (a szolnoki kerület neves országgyűlési képviselőjének Dr. Nagy Emil pesti ügyvédnek irodavezetője) önkéntesi évét leszolgálván, a tiszti vizsgálat befejezésével hadapróddá lépett elő. Ugyancsak a napokban a budapesti egyetemem letéve szigorú vizsgálatát a jog és államtudományok doktorává avatattott.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazon hálás tanítványok, kik volt tanítójuk, boldogult Molnár Pál iránti tiszteletüknek és szeretetüknek külsőképpen is jelét adták az által, hogy a boldogult sirhalmára emlékkövet állítottak; különösen pedig ezen nemes eszme megvalósítója: Temesközy Gerzson áll. anyakönyvezető és szerkesztő, ez úton is fogadják a gyászoló család igaz szívbeli eredő mély köszönetét.

Abony, 1907. okt. 26. Özv. Molnár Pálné és családja.

— **Pénztárnokválasztás.** A Ceglédi Népbank igazgatósága az abonyi fiókintézet ideiglenes pénztárnokává Győri Lajos nyug. uradalmi hivatalnokot választotta meg.

— **Irodaát helyezés.** Dr. Molnár Albert kir. közjegyző hivatalos helyiségét folyó évi november hó 1-én a Mátolcsy-féle házból a saját házába, Rákóczi (Vasut) utca 100. szám alá helyezte át.

— **A Thaly család újabb gyásza.** Szécseniszigeti Thaly Emil, a Dunagőzhajózási Társaság magyarországi képviselője s a mohács-pécsi vasut üzletigazgatója a héten hosszas szenvedés után Budapesten meghalt. Kiváló szakember volt s nagy része van a magyarországi vasuti és vízforgalom fejlesztésében. Érdemei elismerésül számos kitüntetésben részesült lelkes munkálkodásának folyamán. Halála széles körökben keltett nagy részvétet s nemcsak a kiváló szakifíút, hanem a nemes egyéniségű, puritán jellemű embert is gyászolják benne. Mint a budapesti református egyház tanácsosa, egyházi téren is érdemes munkát végzett. — Az elhunytban Dr. Thaly Gábor ügyvéd nagybátyját gyászolja.

— **Elfogott cigány-karaván.** A mult héten az ujszászi csendőrök a cegléd-ujszászi országúton egy cigány-karavánt fogtak el, melyet a ceglédi járásbíróshoz kísérték be rablás gyanúja miatt. Innen a kecskeméti ügyészséghez szállították át. A cigánybanda tagjai névszerint: Ráfael László, Kolompár János, Jakab József, Jakab Sándor, Horváth Mari, Kolompár Erzsébet, bevalótták, hogy két nappal előbb Zagyvarékason kirabolták Molnár József és Tóth Borbála zagyvarékasi lakosokat, honnan nagyobb összegű pénz és sok házi tárgyat loptak el. Ennek a vallomásnak az alapján tovább nyomozott a csendőrség s kiderítette, hogy az elfogott cigányokat egy másik nagyobb jelentőségű rablás is terheli. Egy héttel ezelőtt ugyanis Kohner Adolf szászberekí nyaralóját ismeretlen tettesek kirabolták s a Wertheim-szekerényből 64.000 koronát készpénzben és értékpapirokban elloptak. Most kiderült, hogy ezt a 64.000 koronás rablást is ezek a cigányok követték el. A pénzt valószínűleg elásták valahol, mert eddig még nem került meg. A nyomozás most az irányban folyik tovább, nem terheli-e az elfogott cigány-karavánt több ilyen rablás is.

Várandós állapotban

lévő anyáknak nincs jobb barátjuk, mint a SCOTT-féle Emulsio. Testi gyengeség és bágyadtság ha kinozza őket, úgy a SCOTT-féle Emulsio épp oly csodálatos, mint kielégítő hatással van.

Az Emulsio vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelmbe venni.

Uj erőt és uj életkedvet kölcsönöz a SCOTT, mintha varázssital lenne. De még több örömet okoz a szülőknek, ha a csecsemő megszületik, mert egészséges színében és erős formában a szülők különösen gyönyörködnek. Ez onnan van, mert az anya által bevett SCOTT-féle Emulsio a gyermeket is táplálta s erősítette, szóval mindkettőre a legkellemebb hatást gyakorolta.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fil.

Kapható a gyógyszerárakban.

Eladás.

A Kossuth-téren lévő, Laczkó Bertalan örökösei tulajdonát képező beltelek, valamint a Táborhegyen két hold szőlő és egy hold szántóföld szabadkézből örökáron eladó. — Tudakozódhatni **Szaitz Gábornál.**

Kiadó lakás.

Két szoba, egy előszoba, konyha, kamra és pince azonnal kiadó. — Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos

Bergl Sándor,
„Zöldfa“ vendéglős.

Eladás.

Juhász Mihálynak Abonyban II. ker. 232. számú háza 2 hold kerttel, istálló-, pince-, külső kamra- és fészerrel; továbbá a ceglédi határba, Sági Károly szomszédságába, 6 hold földje szabadkézből eladó. — Venni szándékozók a fenti tulajdonos lakásán értekezhetnek.

Villamos és gőzerőre berendezett gyár től sem képes oly olcsón fino. a és jó hangszert szadítani, mint

REMÉNYI MINÁLY

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszerkészítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, czimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfúvó-hangszer, húr, stb.

stb., míg Reményi legújabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Bpestről, Király-utca 58. sz.** Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb áron. Külön költségvetés díjtalanul. — Kivitel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Zongorák és czimbalmok javítása és hangolása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

Egy jó családból való fiú
tanulónak felvétetik lapunk
kiadóhivatalában.

Első Styriai kötőgépgyár

Fogl J. L. műgépész

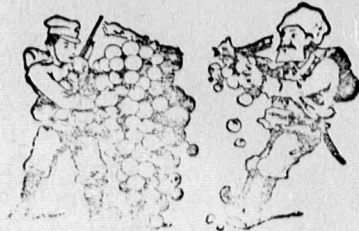
Magyarországi képviselő és raktár

Budapest, VI. Teréz-körút 20.

A leghíresebb **kötőgépek** tömlőzárral, házi és pari czélra, részletfizetésre is kapható. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógép és kerékpár javítóműhely.

Tanítás ingyen.

**Szőlő-
oltvá-
nyokat**
szállít, fajtiszta-
ságért jótállva.

legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Küküllőmenti első szőlőoltvány teleptulajdonos: Caspari Frigyes, Medgyes 67. sz. (Nagyküküllő-megye).

Tessék képes árjegyzékét kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéből érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

Ha szép akar lenni, használja a L Á N G-féle

VIOLA-CRÉMET,

mely az összes krémek között az egyedüli, amely rövid idő alatt szeplőt, májfoltot és az arcbőrnek ráncait eltünteti.

Ára 1 korona. — A hozzávaló **Viola-szappan** ára 80 fillér.

A fagyás által okozott viszketegséget és bőr pirosságot egy-kétszeri használat után

A spanyol fagybalsam megszünteti.

Ára tubosonként 50 fill. és 1 kor.

Kisérlelje meg csak egyszer a LÁNG-féle

NÖVÉNYSZESZT,

amely egyszeri használat után azonnal megszünteti minden hülésből eredő legelhanyagoltabb bajokat.

Ugymint: rheumát, köszvényt, izom és tagszaggyást, valamint a nátnát stb.

Ára 1 korona, 3 üveg már bérmentve lesz küldve.

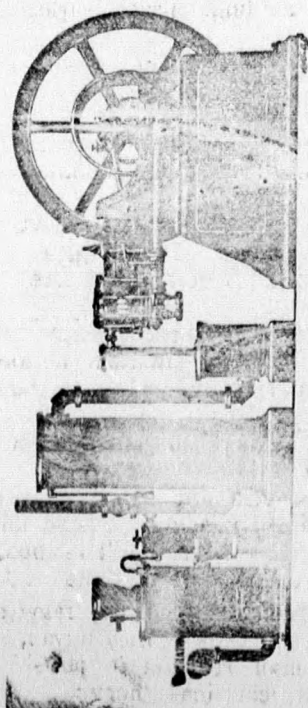
Számos elismerőnyilatkozat.

Egyedüli főraktár a készítőnél:

Láng Oszkár gyógyszerész

ABONY, (Pestmegye.)

Naponta szétküldés az ország minden részébe.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.
Benzin- és petrolaum-motorok és lovas, csillós, szivó-gáz-motorok
2-3 fill. üzemi költségvel. — Kézvező típusú feltelemek. — Elsőrangú gyártmány. — Költségmentes árjegyzék ingyen.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ékek, 2- és 3 vasú ékek és minden egyéb gazdasági gépek.